

۲۰۱۷/۰۲/۰۹

سید هاشم سدید

کوششی برای روشن سازی چند مطلب (۱)

چندی پیش نوشته آمیخته با مهر جناب قیس کبیر را، که در خصوص یکی از مقاله های من نگاشته بودند در پورتال افغان جرمن آنلاین مطالعه کردم. ضمن تشکر از مهربانی های شان، می خواهم به نکاتی که ایشان تماس گرفته بودند، با اجازه چند کلمه به عرض برسانم:

اولتر از همه از ایشان خواهش می کنم در مورد کاربرد یا عدم کاربرد حرف "از"، قبل از کلمه ابهامات در عنوان نوشته مورد نقد ایشان، از یکی از دوستان شان که بیشتر پروای حقیقت را داشته باشند تا ملاحظه دوستی و رفاقت را، وهم واقعاً به باریکی های زبان دری/فارسی آشنا باشند، معلومات بخواهند. تردیدی نیست که در میان همکاران قلمی پورتال افغان جرمن آنلاین تعدادی قابل ملاحظه افراد شجاع و خبیر و آشنا به ادبیات و زبان وجود دارند، که می توانند در زمینه اطلاعات لازم را برای شان ارائه کنند. کسانی که علاوه بر شناخت کامل از زبان، به حکم وجدان و اخلاق بیشتر به ضوابط پایند هستند تا به روابط!

راه دیگر، بسیار آسان تر و مطمئن تر، برای دریافت جواب درست به این مغلطه این است، که کلمه مورد نظر را یک بار با حرف اضافه ای "از" و یک بار بدون حرف اضافه ای "از" در گوگل فارسی نوشته کنید. با این کار شما خواهید دید که کلمه "ابهام" با و بدون حرف اضافه ای از می تواند نوشته شود.

مسأله دوم این است که من می دانم روابط شما با آقای هاشمیان بر چه بنیادی استوار است. این را هم می دانم که شما هر غلطی را که وی مرتکب شود، فعلاً نادیده می گیرید. با چنین درکی تنها انسان های واقعاً غول و نادان اقدام به تحریک شما علیه او خواهد کرد. خوشبختانه گذشته از این من چنین عادت سخیفی ندارم، هنوز از عقل بیگانه نشده ام!

قصد من توضیح یک مطلب در مورد شخصیت شر آفرین آقای هاشمیان بود. مراد از آن تذکر این نبود که من شما را علیه ایشان تحریک نموده باشم. من هنوز در حدی در مناظره ها در مانده نشده ام، که به کمکی کسی احتیاج داشته باشم، یا بخواهم علیه کسی جبهه دیگری باز کنم تا افکار او را پریشان و درهم ریخته کنم. در این کار فکر نکنم از آقای هاشمیان کسی مهارت و احتیاج بیشتر داشته باشد!

مطلب سوم را با نقل همان برشی که شما آن را برای من به رنگ آبی منحیث یک اشتباه از جانب من ارائه داشته اید، آغاز می کنم:

«شاید جدائی دوستان سابق و بدخواهان واقعی و پنداری موجود شما که در سایت های افغانستان آزاد - آزاد افغانستان و آریانا افغانستان آنلاین گرد هم جمع شده اند نیز به دلیل بلند پروازی ها، توقعات بسیار بالا، به خود حق بیشتر قائل شدن شما باشد! گفتیم شاید!»

ببینید؛ به جای یک بار من دو بار کلمه "شاید" را به کار برده ام؛ و به دنبال هر یک ندائیه ای هم به کار رفته است! چرا؟ آیا شما نمی دانید که کلمه "شاید" به تنهایی و در ذات خود شک و تردید و امکان و احتمال را می رساند و از عدم اطمینان اطلاع می دهد؟

من از جریانات و وقایعی که میان شما ها رخ داده است، معلومات ندارم. اگر در این باره اطلاع می داشتم، آن چه را که می دانستم واضح می نوشتم - بدون شاید و ممکن و... استفاده از کلمه شاید در نوشته گواه بر این است، که من در این رابطه به طور دقیق چیزی نمی دانم.

با این هم من به عنوان یک حرکت خیرخواهانه از شما خواهش کردم، که پشت این موضوع را یله کنید. کاری که نباید می شد، شد! وقت تان را که می توانید به کار های مثمر و مفید و سازنده صرف کنید، در گفت و شنید هائی که حاصلی ندارد ضایع نسازید.

اگر کمی از روی عدل و انصاف به مسأله نگاه کنید، در ماه های اخیر بیشتر شما دنبال این بحث را گرفته اید تا آن ها. هدف من به گفته مردم "شر شانی بود". باز هم اگر شما فکر می کنید که من اجازه این کار را نداشتم، من از این جسارت خود پوزش می طلبم.

قضاوتی که از روی حدس و گمان باشد، نه از روی استدلال و مدرک هیچ وقت معتبر نیست. من اگر نتیجه می گرفتم، نتیجه ای را که گرفته بودم، بدون اما و اگر و شاید و ممکن و حدس و گمان و... بیان می داشتم. من نمی خواهم میان شما ها رول قاضی را بازی کنم. تنها کسی که در این خصوص می تواند از عهده قضاوت برآید خدای غیب بین و غیب دان است! حل این مشکل، اگر شما نخواستہ باشید آن را حل یا فراموش کنید، کار بسیار دشوار است. سخن آخر: خود بهتر دانید مصلحت خویش!!

دو نکته پایانی:

۱- خوش وقتم که شما از ملی گرائی حرف می زنید، ولی از من بشنوید یک سری حرف هائی در پورتال تا و بالا می شود که به جای تحکیم وحدت ملت سبب سستی یگانگی مردم ما می شود. شاید من اشتباه کرده باشم، ولی با آن هم از شما خواهش می کنم در این رابطه کمی فکر کنید. با ابراز این مطلب من به آنچه شما نوشته اید (موضوع خلیلی و...) اشاره نمی کنم.

۲- تردیدی ندارم که توانائی های شما زیاد است؛ امید است این توانائی ها بیشتر و بیشتر شود. خدا به همراهی تان، یار زنده صحبت باقی!